

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/354/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815213276
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3815213276.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobcu: WM B. & B., s.r.o. H., J. A. P. č. XX, IČO: XX XXX XXX, zast. JUDr. S. P., advokátom so sídlom H., J. A. P. č. XX, proti žalovaným: 1/ E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. nad F. č. XX, 2/ Q. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. nad F. XX, žalovaný 2/ právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Z. B., s.r.o., so sídlom W. XX, T., IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie XX.XXX,XX eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. marca 2016, č. k. 6C/260/2015-62 a o návrhu Z., na jeho pribratie do konania, taktó

rozhodol:

Návrh Občianskeho združenia R. na pribratie do konania z a m i e t a.

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorou zamietol nárok žalobcu na zaplatenie 8 % ročného úroku z omeškania v sume 395,15 (za obdobie do 25.09.2014)

z r u š u j e a v tejto časti vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 11.945,75 eur s 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 11.499,52 eur od 26.9.2014 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súčasne si vymienil, že o náhrade trov konania rozhodne v lehote 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 16.129,32 eur, úroku zo sumy 11.499,52 eur od 26.09.2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 11.499,52 eur od 26.09.2014 do zaplatenia s nárokom na náhradu trov konania voči žalovaným na tom základe, že právny predchodca žalobcu J. uzavrel so žalovanými v 1/ a 2/ rade zmluvu o splátkovom úvere dňa 18.07.2008, ktorej súčasťou sú aj Všeobecné obchodné podmienky v znení dodatkov, na základe ktorej poskytol žalovaným peňažné prostriedky, ktoré sa títo zaviazali vrátiť spôsobom dohodnutým v zmluve. Žalovaní úver nesplácali, preto právny predchodca žalobcu pristúpil v zmysle bodu 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 09.09.2014. Žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 11.617,87 eur, ktorý mali splácať mesačnými splátkami po 168,09 eur vždy k 20.dňu v mesiaci, prvá splátka bola splatná dňom 20.08.2008. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.06.2018. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka, § 5b zák. č. 250/2007, s odkazom na ktoré uplatnený nárok posúdil ako čiastočne dôvodný. Za nepochybné považoval, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi, bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 18.07.2008, pričom išlo o bezúčelový úver, pri ktorom dlžník mal postavenie spotrebiteľa, keďže úver poskytovala banka ako veriteľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti /§ 3

ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z./ a žalovaní v zmysle § 3 ods. 2 citovaného zákona nebrali úver na účel povolania, podnikania, alebo zamestnania. Zmluvu o splátkovom úvere, posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, i keď bola uzavretá v zmysle § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka, so všetkými zákonnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú dopadá aj právna úprava spotrebiteľského práva / § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa/. Dlžníci svoj záväzok voči pôvodnému veriteľovi J. nesplnili, čo vyplýva nielen z tvrdení žalobcu, ale tiež z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky spolu s prílohou, ako aj oznámenia o postúpení pohľadávky zo strany J.. zo dňa 07.10.2014. Nárokované boli neuhradené splátky za obdobie od 20.11.2010 do 20.06.2018 v počte 92 splátok, pri výške dojednanej splátky mesačne 168,25 eur. S poukazom na ust. § 5b zák. č. 250/2007 ex offa skúmal premlčanie uplatneného nároku a s odkazom na ust. § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka splátky uplatnené žalobcom splatné tri roky pred podaním žaloby (žaloba podaná dňa 31.07.2015) považoval za premlčané. Ako nepremlčané posúdil splátky splatné od 20.08.2012 do 20.06.2018 v celkovej výške 11.945,75 eur, v ktorej časti považoval nárok za dôvodný. Zmluvné dojednanie vo Všeobecných obchodných podmienkach v bode 7.6.1 považoval za platné z hľadiska ust. § 53 ods. 4 OZ o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Mimoriadna splatnosť bola právnym predchodcom žalobcu vyhlásená ku dňu 09.09.2014. Z uvedených dôvodov zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi a to spoločne a nerozdielne sumu 11.499,52 eur, v prevyšujúcej časti istiny, nárok z dôvodu premlčania zamietol. Nakoľko úver sa stal splatný v celom rozsahu na základe vyhlásenej mimoriadnej splatnosti dňa 09.09.2014, súd v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012, tiež uznesenia NS SR sp. zn. 4 Obo 143/98 dospel k záveru, že žalobcovi patrilo právo na úroky z úveru ako odmeny, len do dňa konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ si žalobca uplatnil aj riadne úroky z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere aj po dni mimoriadnej splatnosti úveru, v tejto časti z vyššie uvedených dôvodov vyhodnotil jeho nárok ako neopodstatnený, a preto tento v časti o zaplatenie 11,75% ročného úroku zo sumy 11.499,52 eur od 26.09.2014 do zaplatenia zamietol. Úroky z omeškania patria žalobcovi v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ktoré si žalobca uplatnil vo výške 8 % ročne, ktorý bol uplatnený v medziach zákonnej úpravy odo dňa omeškania t.j. od 26.09.2014 z dlžnej sumy 11.499,52 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú, zamietol. Za aplikácie ust. § 151 ods. 3 O.s.p. si vymienil o náhrade trov konania rozhodnúť do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalobca, a to v časti ktorou bol zamietnutý ním uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sume 395,15 eur, ktorý uplatňoval za obdobie do 25.09.2014. Namietajúc nepreskúmateľnosť rozhodnutia, čím uplatnil dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojitosti s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., resp. v ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom, resp. existenciu tzv. inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) a tiež v ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (nesprávne právne posúdenie veci), navrhoval odvolaciemu súdu zmenu napadnutého rozhodnutia, a to tak, že žalovaní budú zaviazaní zaplatiť mu 8% úrok z omeškania, ktorý vyčíslil za obdobie do 25.9.2014 na sumu 395,15 eur, ako aj nahradiť mu trovy tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania. Namietal, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi právo na úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 11.499,52 eur, od 26.09.2014, pričom napriek tomu, že dospel k záveru, že aj pred týmto dátumom boli žalovaní v omeškaní, zamietol jeho nárok na zaplatenie úroku z omeškania za obdobie do 25.09.2014, ktorý bol žalobou uplatnený v rámci celkovej žalovanej sumy 16.129,32 eur. Táto žalovaná suma je celkovým dlhom žalovaných ku dňu 25.09.2014, pričom pozostávala z istiny 11.499,52 eur a príslušenstva vo výške 4.629,32 eur. Úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky podľa ust. § 121 ods. 3 OZ. V rámci žalovanej sumy teda jednoznačne uplatnil aj právo na úrok z omeškania za obdobie predchádzajúce dňu 26.09.2014. Ak pripustí správnosť záverov súdu prvej inštancie o premlčaní splátok úveru, ktorých splatnosť nastala pred 20.08.2012, mal mu byť súdom prvej inštancie priznaný nárok na úrok z omeškania z jednotlivých splátok, splatných po 20.08.2012, ako aj zo sumy 11.499,52 eur po vyhlásení predčasnej splatnosti do 25.09.2014, v celkovej výške 395,15 eur. Z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť, z akých skutkových a právnych dôvodov, mu tento nárok súd prvej inštancie nepriznal.

4. Žalovaní 1/, 2/ nevyužili svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

5. Dňa 18.04.2017, teda v priebehu odvolacieho konania, bol odvolaciemu súdu doručený návrh na pribratie do konania zo strany Občianskeho združenia R., ktorý s odkazom na ust. § 95 ods. 1 CSP dôvodil, že na jeho strane ide o subjekt spíňajúci definíciu osobitného subjektu podľa uvedeného

zákonného ustanovenia, a teda má právo vystupovať v konaniach, ako subjekt založený a zriadený na ochranu spotrebiteľa podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa. Súčasne žiadal súd o súčinnosť pri zistení stanoviska žalovanej 1/ E., na ochranu ktorej ako spotrebiteľky prejavil vôľu do konania vstúpiť v tom zmysle, či súhlasí s jeho pribratím do konania v postavení takéhoto osobitného subjektu.

6. Podľa ust. § 95 ods. 1 CSP na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí.

7. Osobitným subjektom podľa ust. § 95 CSP sú najmä združenia na ochranu spotrebiteľa, ktoré vykonávajú svoju činnosť na základe osobitných právnych predpisov (§ 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Osobitný subjekt podľa § 95 CSP sa do konania priberá s cieľom ochrany práv strany sporu, pričom predpokladom jeho pribratia je súhlas strany, na ochranu ktorej má osobitný subjekt vystupovať. Ide o iný inštitút ako inštitút intervencie, keďže osobitný subjekt nemá právny záujem na výsledku konania, zmyslom jeho účasti v konaní je len ochrana práv strany sporu. O pribratí osobitného subjektu rozhoduje súd uznesením, proti ktorému nie je prípustné odvolanie, keďže ide o uznesenie o vedení konania. Pribratie je fakultatívne, súd nie je povinný osobitný subjekt do konania pribrať.

8. Odvolací súd preskúmal návrh vyššie uvedeného občianskeho združenia na jeho pribratie do konania a dospel k záveru, že tento vzhľadom na štádium konania (keďže predmetom prieskumu odvolacím súdom, vychádzajúc z rozsahu podaného odvolania) je len nárok na zaplatenie úroku z omeškania do 25.09.2014, ako aj s poukazom na skutočnosť, že žalovaný 2/ je v konaní právne zastúpený, pričom so žalovanou 1/ tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo, že vstup tohto osobitného subjektu do konania už nenapĺňa zmysel a účel sledovaný ust. § 95 CSP, z ktorého dôvodu jeho návrh na pribratie do konania zamietol.

9. Od 1. júla 2016 (po rozhodnutí súdu prvej inštancie) nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

10. V zmysle intertemporálnej úpravy uvedenej v ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. V preskúmvanej veci podal žalobca odvolanie ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. O jeho odvolaní rozhodoval odvolací súd už po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku v súlade s § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, zostali zachované.

12. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) vec preskúmal podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. ďalej len „CSP“), ktorým sa s účinnosťou od 01.07.2016 rekoifikoval doterajší procesný predpis - Občiansky súdny poriadok (ďalej len "OSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti - ktorou zamietol nárok žalobcu na zaplatenie 8 % úroku z omeškania vo výške 395,15 eur (v rozsahu napadnutom odvolaním) za obdobie do 25.09.2014, je potrebné zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec mu vrátiť v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zostávajúcej zamietajúcej časti a tiež vo vyhovujúcej časti nepreskúmal, keďže v týchto častiach odvolaním tento dotknutý nebol, teda vo vzťahu k nim nenastal suspenzívny účinok odvolania.

13. Odvolací súd, ktorý pristúpil k rozhodovaniu v tejto veci po 01.07.2016, postupoval v odvolacom konaní v súlade s prechodným ustanovením § 470 ods. 1 CSP podľa tohto zákona, pričom v súlade s § 470 ods. 2 CSP posudzoval procesné podmienky podľa právneho stavu existujúceho v čase rozhodnutia veci súdom prvej inštancie a odvolania podaného za platnosti a účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.). Odvolací súd tak rešpektuje základné princípy CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov a naplnenie princípu právnej istoty odvolacieho konania, ktoré začalo za platnosti a účinnosti skoršej úpravy procesného práva (článok 2 ods. 1, 2 CSP).

14. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti a vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok, tiež či postupom súdu prvej inštancie nedošlo k odňatiu možnosti stranám sporu konať pred súdom, od 01.07.2016 k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces .

15. Odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR. V situácii, keď z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť dôvody pre ktoré nebolo vyhovené čiastočne nároku, ktorý strana sporu žalobou uplatnila, je pre túto veľmi obtiažne pochopiť takéto rozhodnutie. Pokiaľ nie sú tieto faktory vysvetlené v odôvodnení rozhodnutia, nemožno vylúčiť, že rozhodnutie, z ktorého nie je možné aspoň v základných rysoch zistiť, akými úvahami sa súd pri formulovaní zamietajúceho výroku spravoval, treba považovať za nepreskúmateľné. Takéto rozhodnutie súdu porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces, pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

16. Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zasadnutí konanom 3. decembra 2015 prijalo stanovisko k výkladu ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá tzv. inú vadu konania. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na odvolanie podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojitosti s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku spočívajúci v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom. Je potrebné skúmať mieru (intenzitu) nepreskúmateľnosti a teda aj mieru, do akej táto vada poškodí účastníka konania na jeho ústavných právach, teda v každej konkrétnej veci individuálne zodpovedať otázku, do akej miery možno nepreskúmateľnosť rozhodnutia posudzovať ako tzv. inú vadu a do akej miery ho možno podriaďiť pod ustanovenie § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. t. j. posudzovať ho ako odňatie možnosti konať pred súdom.

17. V posudzovanej veci žalobca uplatňoval žalobou nárok na zaplatenie sumy 16.129,32 eur, úroku zo sumy 11.499,52 eur od 26.09.2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 11.499,52 eur od 26.09.2014 do zaplatenia s tým, že špecifikoval, že uplatňovaná suma 16.129,32 eur pozostáva z istiny (nezaplatených splátok úveru vo výške 11.499,52) eur a príslušenstva tvoriaceho riadny úrok a úrok z omeškania spolu vo výške 4.629,80 eur. Na pojednávaní dňa 9.3.2016 prostredníctvom svojho právneho zástupcu príslušenstvo vo výške 4.629,80 eur špecifikoval tak, že je zložené zo sumy 1.363,56 eur, ktorá predstavuje 8 % ročný úrok z omeškania vypočítaný z istiny 11.499,52 eur od 2.4.2013 do 25.9.2014 (odvolaním žalobca napadol len zamietnutie tohto nároku vo výške 395,15 eur) a sumy 3.266,24 eur, predstavujúcej 11,75 % ročný úrok vypočítaný od 26.4.2012 do 25.9.2014 zo sumy 11.499,52 eur. Zatiaľ čo z odôvodnenia vyplývajú dôvody, pre ktoré bol zamietnutý nárok na zaplatenie sumy 3.266,24 eur predstavujúcej 11,75 % ročný úrok vypočítaný od 26.4.2012 do 25.9.2014 zo sumy 11.499,52 eur, v ktorej časti žalobca zamietnutie tohto nároku odvolaním ani nenapádal, dôvody pre ktoré bol zamietnutý jeho nárok na zaplatenie 8 % ročného úroku z omeškania za obdobie do 25.9.2014, napriek jeho konštatovaniu, že žalovaní neuhradili splátky od 20.11.2010 (pričom ako nepremiľčané vyhodnotil splátky od 20.8.2012) zistiť nemožno, tieto v rozhodnutí vo vzťahu k tomuto nároku absentujú, v dôsledku čoho nie je možné rozhodnutie v tejto jeho časti z hľadiska vecnej správnosti podrobiť odvolaciemu prieskumu.

18. Keďže vzhľadom k vyššie uvedenému, teda rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je z hľadiska odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (predtým ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojitosti s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) správne, odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP (predtým ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti - ktorou zamietol nárok žalobcu na zaplatenie 8 % úroku z omeškania za obdobie do 25.09.2014 v rozsahu vymedzenom v odvolaní, teda čo do výšky 395,15 eur zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP., pričom sa ďalšími (vecnými) dôvodmi odvolania nezaoberal.

19. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP.

20. Súd prvej inštancie po vrátení veci preskúma dotknutý uplatnený nárok žalobcu a o tomto opätovne rozhodne. Nedostatky súdneho rozhodnutia tak, ako ich odvolací súd zistil a uviedol v tomto zrušujúcom uznesení, odstráni súd prvej inštancie pri novom rozhodnutí. Svoje rozhodnutie je súd prvej inštancie povinný odôvodniť v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP.

21. Podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí aj o náhrade trov odvolacieho konania.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).